

Ο ρόλος των Μ.Κ.Ο.

Οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, τα συνδικάτα, τα ινστιτούτα, ο Συνήγορος του Πολίτη και άλλοι οργανισμοί στην Ελλάδα, παίζουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο σε ότι αφορά την καταπολέμηση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και των διακρίσεων.

Είναι αλήθεια ότι οι πρώτοι που αισθάνθηκαν την δύσκολη θέση των μεταναστών ήταν και εξακολουθούν να είναι οι Μ.Κ.Ο. Η προσπάθεια τους εδώ και πολλά χρόνια έδειξε εκπληκτικά αποτελέσματα, δεδομένου ότι τα πάντα ξεκίνησαν χωρίς καμία απολύτως γνώση στο αντικείμενο αυτό. Μέσω αυτής της συνεργασίας οι μετανάστες βρήκαν τρόπο να ενημερώνονται για διάφορα θέματα της ελληνικής πραγματικότητας, να μάθουν την ελληνική γλώσσα, να γνωρίσουν το νομικό πλαίσιο, να οργανώνονται και να λειτουργούν συλλογικά, να έχουν ιατρική περίθαλψη, να συνομιλούν με τους εκπροσώπους της ελληνικής κοινωνίας και τα Μ.Μ.Ε, να συζητούν για τα εργασιακά, ασφαλιστικά ακόμα και τα προσωπικά τους προβλήματα και να επικοινωνούν με τον απλό Έλληνα πολίτη μέσω φεστιβάλ, κάμπινγκ, εκδηλώσεων κτλ Δηλαδή μέσα από τις δομές τους και τις υπηρεσίες τους κατάφεραν ότι δεν είχε καταφέρει το κράτος.

Μπορεί οι οργανώσεις αυτές να έχουν πολύ δρόμο ακόμη αλλά η βοήθεια τους σε ότι αφορά την αυτό-οργάνωση των μεταναστευτικών κοινοτήτων και παρόμοιων ομάδων, που υφίστανται διακρίσεις, ώστε να διεκδικούν τα δικαιώματά τους είναι γενικώς αναγνωρισμένη. Παρόλα αυτά οι αντιρατσιστικές οργανώσεις δεν χρηματοδοτούνται και δεν είναι αποδεκτές από το ευρύ κοινό λόγω της φύσης των δράσεών τους που είναι να βοηθούν και να υποστηρίζουν θύματα ρατσισμού αλλά και να λειτουργούν με την βοήθεια εθελοντών. Το μόνο σίγουρο είναι ότι, στον τομέα της συλλογικής δουλειάς μεταξύ των ελληνικών Μ.Κ.Ο. και των ομάδων που υφίστανται διακρίσεις, έχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα που αποτελεί ουσιαστική εμπειρία και πρέπει να εξεταστεί και να υποστηριχτεί από το κράτος.

Ποιοι είναι Θύματα Ρατσισμού;

Σε σχέση με τα δικαιώματα και το μέγεθος της ανεκτικότητας του κράτους και των πολιτών απέναντι στον άνθρωπο όταν είναι διαφορετικός εθνικά, θρησκευτικά, σεξουαλικά, ηλικιακά ή όταν έχει κάποια αναπηρία η Ελλάδα δεν θεωρείται χώρα με τέτοιες ευαισθη-

σίες.

Η Ελλάδα, από τις αρχές του 1990, έχει μετατραπεί σε χώρα υποδοχής μεταναστών. Η έλλειψη ετοιμότητας, η απουσία μεταναστευτικής πολιτικής αλλά και συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων φορέων για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού ρεύματος, δημιούργησε μία κατάσταση όπου η παρουσία του μετανάστη αντιμετωπίζεται ως έκτακτη. Ακόμα και σ' αυτό το χρονικό διάστημα το κράτος θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να βάζει μεγάλα εμπόδια σ' οποιαδήποτε προσπάθεια του να μείνει μόνιμα στην Ελλάδα. Αυτό είναι ακριβώς που εξηγεί γιατί είναι σχεδόν απαγορευτικές οι διαδικασίες να αποκτήσει κανείς μόνιμη άδεια παραμονής ή την υπηκοότητα.

Οι Ρομά που ζουν στην Ελλάδα, παρόλο που οι περισσότεροι είναι Έλληνες υπήκοοι, στην πλειοψηφία τους δεν διαθέτουν ταυτότητες και πιστοποιητικά γεννήσεως για τους ίδιους και τα παιδιά τους. Αυτό δημιουργεί προβλήματα στις συναλλαγές τους με τις δημόσιες υπηρεσίες, στην υγεία, στην εκπαίδευση, στην πρόνοια και στις σχέσεις τους με την αστυνομία.

Η Ελλάδα αναγνωρίζει επίσημα την Μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης σαν Θρησκευτική μειονότητα. Η κατάσταση έχει βελτιωθεί τα τελευταία χρόνια όμως τα προβλήματα παραμένουν. Άλλη μειονοτική ομάδα είναι και οι Πομάκοι, μουσουλμάνοι που ζουν στη Βόρεια Θράκη. Όλοι αντιμετωπίζονται με καχυποψία από την κυ-

βέρνηση και τους Έλληνες πολίτες.

Η διαδικασία αίτησης παροχής ασύλου παραμένει άλυτο θέμα για τους πρόσφυγες. Πολλές φορές οι αιτήσεις παρατείνονται και τα ραντεβού για τις συνεντεύξεις δίνονται με καθυστερήσεις, π.χ. μετά από 6 μήνες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην εκδίδονται έγγραφα που παρέχουν στους αιτούντες άσυλο.

Αλέξανδρος Ντούλε